

“ఇవ్వాలే పెళ్ళి చూపులు! మధ్యాహ్నం లీవుపెట్టిరా!” తండ్రి ఇచ్చిన అల్లిమేటం వినగానే రాంబాబు మూడ్ పాడయిపోయింది. “పదోసారి!” తనలోతనే వెటకారంగా అనుకుంటూ బాంకుకు బయలుదేరాడు.

తన పెళ్ళిచూపుల ప్రహసనం గురించి ఆలోచిస్తూ నిట్టూర్చాడు రాంబాబు. అందిరికీ పెళ్ళి చూపులు అనందాన్నీ, అప్లదాన్నీ కలిగిస్తాయట. ఒక రకమైన ఉత్కంఠ కూడా ఉంటుందట. తనకి మాత్రం పరీక్ష వేళుతున్నంత టెన్షన్ గా ఉంటోంది.

నిత్యం సిటీబస్సుల్లో, బస్టాపుల్లో ఎంతమంది అందమైన అమ్మాయిలు కనబడేవారు. వీళ్ళలో ఎవరో ఒక అందాలరాశిని ఎంచుకుంటే అయిపోతుంది కదా అనుకునేవాడతను.

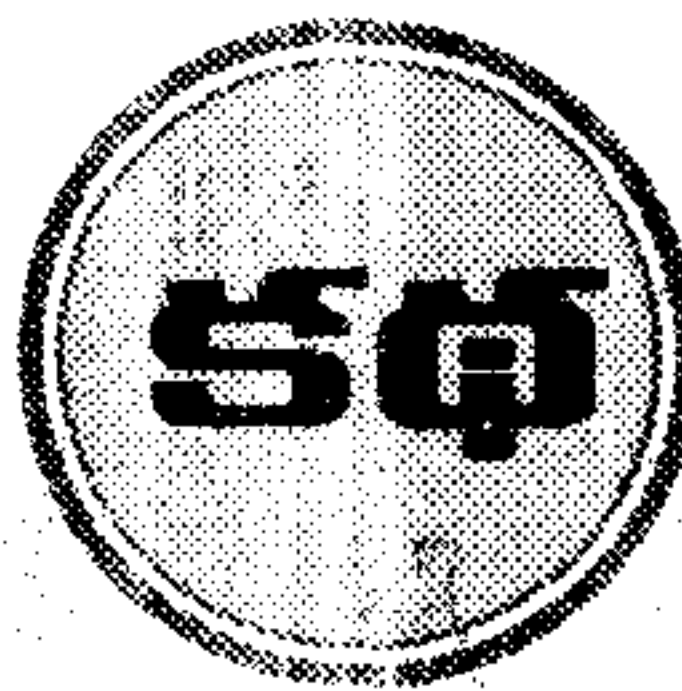
బాంకు ఉద్యోగం దొరికినప్పటి నుండి ఆ పనిలో ఉన్నాడు.

చూసి పాక్ తిన్నాడు. పెళ్ళి కూతురు సీత ముద్దబంతిలా ఉంది. పచ్చగా చురుగ్గా ఉంది.

రాంబాబు పాక్ నుంచి తేరుకునే లోగానే కట్టు కానుకలు అన్నీ ఓ.కే. అయిపోయాయి. అందరూ నవ్వుకుంటూ లేచారు. ఇంటికి రాగానే అంతా రాంబాబునభి నందించారు.

“ఎట్టకేలకు తగినపిల్ల దొరికిందిరా నీకు!” అన్నారు. విషయం తెలిసి రాంబాబు బామ్మ మరచెంబుతో సహా దిగింది.

రాంబాబు తండ్రి “వెధవకి కళ్యాణ గీత లేదేమో అనుకున్నాంగానీ ఎలాగయితేనేం వీడి పుణ్యం పుచ్చి

మన్న ఉత్తరం రాస్తే బావుంటుందని. అనుకున్నదే తడవు మొదలుపెట్టాడు.

సీతగారికి,

అభినందనలు, మీలాంటి మంచిపిల్లకు మా రాంబాబులాంటి వ్యక్తి దొరకడం మీ అదృష్టం. ఈరోజుల్లో రాంబాబులాంటి మంచి కుర్రాళ్ళు అరుదు. దురలవాట్లు లేవు. అడపిల్లలకి నైట్ కోట్లడం లాంటి రెడీమేషాలులేని ఉత్తముడు.

రాంబాబుది బ్యాంక్ ఉద్యోగం. అయిదు సంవత్సరాల సర్వీసుంది. మంచి జీతం. బోలెడన్ని రుణసౌకర్యాలు. కావాలనుకుంటే వెంటనే ఇల్లు కట్టుకుని ముగ్గువేసుకోవచ్చు. దేశమంతా పాటలు పాడుతూ తిరిగే ప్రయాణ సౌకర్యం. వెరసి సహృదయుడు రాంబాబు. అటువంటి వ్యక్తికి భార్య కావడంతో మీ జన్మ ధన్యమవుతుంది.

త్వరలో ఆ శుభకార్యం జరగాలని కోరుకుంటూ ఇట్లు

ఆకాశరామన్న

ఉత్తరం తన పేరు మీద రావడంతో, సీత నేరుగా అందుకుని చదివి ఆనందపడిపోయింది. ఎవరో పెద్ద మనిషి తనని దీవిస్తూ రాశాడు అని మురిసిపోయింది.

ఆ రోజు నుంచి సీత, ఊటీ, సిమ్లా, కొడైకనల్, డార్జిలింగుల్లో మాత్రమే రాంబాబుతో డ్యూయెట్లు ఊహించడం మొదలుపెట్టింది. ఏ సినిమాపాట ఎక్కడ తీశారో గుర్తుపెట్టుకుంటోంది ఆ ప్రదేశాలన్నీ భర్తతో చూడాలని.

తను రాసిన ఉత్తరం సీత చదివి ఏమనుకుందో? అన్న ఆలోచన రాంబాబుకి చాలా కిక్ ఇస్తోంది. ఇలా అనుకుంటూ ఉండగా రాంబాబుకి ఓ ఉత్తరం వచ్చింది. ఆత్రంగా చిప్పి చదివాడు.

కాబోయే పెళ్ళికొడుకు రాంబాబుకి,

మీ అదృష్టానికి నేను ఈర్ష్య పడుతున్నాను. ఎంత పుణ్యం చేసుకుంటే తప్ప సీత వంటి భార్య దొరకదు. ఆమె పవిత్రతలో నిజంగా సీతే! ఇంటి పేరు లావణ్యం. ముద్దుపేరు సుకుమారం. మనసు చూస్తే మాధుర్యం, సాగసుచూస్తే సౌందర్యం.

మీరామెను దేవతలా పూజించాలి. దేవిలా ఉపాసించాలి. ప్రియురాలిగా ఆదరించాలి. ఇల్లాలిగా గౌరవించాలి. అప్పుడే నా మనసుకు శాంతి దొరుకుతుంది. మీ దంపతులకి నా ఆశీస్సులు.

ఇట్లు

మీ శ్రేయోభిలాషి

లెటర్ చదవగానే కొంతసేపు రాంబాబు ఆనందించాడు. నాకు తగిన పిల్ల సీతేలే అనుకుంటూ పాట కూడా అందుకున్నాడు. మరుక్షణంలో బుర్రలో ఏదో పేలినట్లయ్యి మొహం మాడిపోయింది. శ్రేయోభిలాషులు సాధారణంగా కొంపలు కూల్చడానికి ఉత్తరాలు రాస్తారుకానీ ఇలా దీవెనలిస్తూ రాయరు. ఈ దరిద్రుడె

మనసు

అదేం దురదృష్టమో తను పెళ్ళి చూపులకి వెళ్ళాడట! ఒక్కమూయి కూడా అందంగా కాదు కదా ఒక మాదిరిగా కూడా ఉండడం లేదు. ఏడ్చుకుంటూ తిరిగి రావలసి వస్తోంది.

మొదటి పెళ్ళిచూపులకి కోటికోర్కెలతో బయలుదేరాడు తను. అన్నీ బానే ఉన్నాయి. అదొక్కటే లోపం అమ్మాయి ఇంచుమించు అరడుగులుంది. తనేమో అయిదూ అరు.

పెళ్ళికొడుకు పొట్టయినా ఫర్వాలేదని అమ్మాయి. ఆమె తరపువారూ ఉదారంగా ఉన్నారు. అయినా తన పుకలేదు. ఇదేమైనా సినిమానా లెన్స్ ఎడ్జస్ట్ చేసి చూపించడానికి? కుదరదుగాక కుదరదని వద్దనేశాడు.

రెండోసారి కూడా ఉత్సాహంగానే వెళ్ళాడు పెళ్ళి చూపులకి. అమ్మాయి కాటుకరంగు. మేకప్ లో మరింత భయంకరంగా ఉండి పారిపోయిచ్చాడు.

ముచ్చటగా మూడోసారి అమ్మాయి రంగూ, రూపూ బానే ఉన్నాయి. ఎటోచ్చీ కాస్త వెడల్పు ఎక్కువగా ఉందంతే. ఆమె వెనక తను నిలబడితే అచూకి దొరక్కుండా దాక్కోవచ్చు.

ఇలా తొమ్మిది పెళ్ళి చూపులూ తనకి విషాదాన్ని మిగిల్చాయి.

తొలిచూపు, తొలిప్రేమలాంటివి పక్కనబెట్టి అసలు ఆడపిల్లలందరీనే భయపడే స్థితికి దిగజారాడు తను.

సాయంత్రం రాంబాబు పెద్దల సాయంతో జగమమాయా బ్రతుకేమాయా అనుకుంటూ జీవచ్ఛవంలా పెళ్ళి చూపులకి వెళ్ళాడు. భయపడుతూ అమ్మాయిని

బంగారు బొమ్మలాంటి పిల్ల కుదిరింది” అన్నాడు బామ్మతో. వంతపాడింది రాంబాబుతల్లి.

బామ్మకి తిక్కరేగింది. “ఏమిటరా! నా మనవడికి పెళ్ళికావడం. కష్టమన్నట్టు మాట్లాడుతున్నారేంటి మీరంతా! వాడికేం తక్కువనీ! నా మనవడు బంగారం. రూపంలో చంద్రుడు. గుణంలో రాముడు. వాడికిసాటి రాగల కుర్రాడు మీ టౌన్ మొత్తంలో ఒకడు కూడా ఉండడు” అంది జబ్బుచరుస్తూ!

రాంబాబు సిగ్గుపడ్డాడు ఆ పొగడ్డలకి. “నా మనవడిలాంటి మొగుడు దొరకడానికి ఆ పిల్ల బంగారు పుష్పాలతో భగవంతునికి పూజ చేసి ఉంటుంది” అంది బామ్మ ఆనందభాష్యాలతో. నెంటిమెంట్ పండే ఆ సీన్లోంచి జనమంతా తక్కున తప్పుకున్నారు. రాంబాబు బామ్మతో మిగిలాడు.

బామ్మ మనవడిని ఎడాపెడా పొగుడుతూ దిష్టితీసింది. దాంతో రాంబాబు ఛాతి ఆత్మవిశ్వాసంతో మూడంగుళాలు పొంగింది.

హనుమంతుడికి తన బలం పొగిడితే తెలిసినట్లు రాంబాబుకి జ్ఞానోదయమైంది. “నిజమే తనకంటే ఉత్తమ పెళ్ళి కొడుకెవరుంటారు?” కాలర్ సద్దుకుని ఓసారి తల దువ్వుకున్నాడు.

తన గొప్పతనం గురించి సీతకు వివరించాలని మనసు ఉప్పెళ్ళూరింది. కానీ సీతను కలిసే ఛాన్స్ లేదు. ఒక ప్రేమలేఖ రాస్తే! అబ్బే! నా గురించి నేనే చెప్పుకుంటే డబ్బాకోట్టుకున్నట్టుంటుంది. బాగా ఆలోచించాక ఒక ఉపాయం తట్టింది రాంబాబుకి. ఒక ఆకాశరా

వడ నన్ను వెక్కిరించడానికే రాశాడు.

వీడు బహుశా 'నీ సుఖమే నే కోరుకునా' టైప్ భగ్గు ప్రేమికుడై ఉంటాడు. కరెక్ట్ అమెన. తగా వర్ణిస్తున్నాడు కాబట్టి, సందేహం లేదు. వీడూ, నీశా గాఢంగా ప్రేమించుకునుంటారు. చేలగట్లంటా, పుట్లంటా పాటలు పాడుకొని ఉంటారు. పెళ్ళికి కులగోత్రాలె డైచ్చి ఉంటాయి.

ఇద్దరూ
'గుడ్ బై'

పోయాడు. కాళ్ళిడ్చుకుంటూ బామ్మ దగ్గర చేరి "బామ్మా! నాకీ పెళ్ళొద్దే!" అన్నాడు దిగులుగా.

బామ్మ మనవడి తలపై చెయ్యేసి "పిచ్చి సన్యాసి! పెళ్ళి దగ్గరికిరా గానే అందరికీ అలాగే అనిపిస్తుంది. మీ తాతగారు కూడా ఇలాగే అన్నారు పెళ్ళికి ముందురోజు. ఎప్పుడూ చెప్పి నవ్వే

రాంబాబు నిట్టూర్చాడు. "బామ్మ ఒకతే నాకు దోస్తు. నా బాధ ఇంకెవరికి చెప్పుకోవాలి? అమ్మ నన్ను పెరివెంగళాయిని చూసినట్టు చూస్తుంది. నాన్నేమో శత్రువుని చూసినట్టు అనుమానంగా చూస్తాడు. ఈ పెళ్ళొద్దంటే బుర్ర రామకీర్తన పాడెయ్యడూ!" అనుకున్నాడు. చివరికి తనగోడంతా ప్రియమిత్రుడు సుబ్బారావుకి చెప్పుకున్నాడు. ఇద్దరూ కలిసి ఒక మాస్టర్ ప్లాన్ వేశారు.

ఇద్దరూ మర్నాడే నీత ఊరికి ప్రయాణమయ్యారు. ఆ ఊర్లో ఒక కిళ్ళికొట్టు వాడి దగ్గర చేరి కూల్ డ్రింక్ లు తాగి యాభై రూపాయల నోటిచ్చి చిల్లర ఉంచుకోమన్నారు. నీత సంగతి చెప్పి "ఆ అమ్మాయి ఎలాంటిది? వంపి? లేనా?" అని

చెప్పేసుకునుంటారు. వాడింకా త్యాగమూర్తిలా ఫోజు కొట్టి ఈ ఉత్తరం రాసి ఉంటాడు వెధవ!

రాంబాబు మనసు చేదు తిన్నట్లయింది. మళ్ళీ చదివాడు. ఈర్ష్యపడుతున్నాడుట వెధవ. వీడెవడు మధ్య అసూయపడడానికి! పుణ్యం చేసేందుంటే తప్ప అమె దొరకదట. వెధవకి ఎంత ఏడుపో! నీత పవిత్రత గురించి సర్టిఫికేట్లిస్తున్నాడు త్రాష్టుడు.

రాంబాబుకి పెళ్ళి ఆనందం అవిరేపోగా నీరసపడి

వారు" అనేసి సాయిబాబా విభూతి తెచ్చి మొహనపెట్టింది.

"ఇప్పుడిలాగే అంటావురా శుంరా! పెళ్ళయిన మూడు రోజులకే పెళ్ళాం లోకమెపోతుంది. ఈ ముసల్లి ఎప్పుడుపోతుందీ అంటావ్ రా!" అనేసి నవ్వుకుంటూ వెళ్ళిపోయింది.

అల్లారి గారిలక్ష్మి

డిగారిద్దరూ. వాడు మొహం అయిష్టంగా పెట్టి వెంటనే సర్దుకున్నాడు. అటుగాపోతున్న ఓ యాభయ్యేళ్ళ సన్న పాటి వ్యక్తిని చూపించి "ఆయనే నీత ట్యూషన్ మాస్టరు. ఆయన్నడిగితే వివరాలు బాగా తెలుస్తాయి" అన్నాడు.

ఇద్దరూ ఒక్క పరుగులో ఆయన్ని కలిసి వచ్చిన వని చెప్పారు. "మా ఇంటికి వెళ్ళి తీరిగ్గా మాట్లాడుకుందాం" అని ఇంటికి తీసుకెళ్ళాడాయన. "రండి

మీరు 'క్రిస్టా ఫోబియా' అనే మాట విన్నారా? ఇది గ్రీకు పదం కాదు. లాటిన్ పదమూ కాదు. ఆస్ట్రేలియన్ లాటిన్ మాటయి వుండవచ్చు. దీనిని సైకాలజిస్టులు కల్పించారు. 13 అంటే భయం కలగడానికి, అది దురదృష్ట సంఖ్య అనుకోవడానికి కారణం ఏమిటి?

13 అంకే దురదృష్టమని ఏనాటి నుంచో చెబుతారు. తీన్, తేరా, ఆబ్, అరారా (3,13,8,18) మందివికావని ఓ సామెత.

పూర్వం 13 మంది భోజనానికి వెళ్లారు. అందులో ఒకడు ద్రోహగా మారి ఏనుక్రీస్తును శిలువ వెయ్యడానికి కారకుడై

నాడు దీనినే 'లాస్ట్ సప్టర్' అంటారు. నెలలోనైనా 13వ తేదీ కుక్రవారం అయితే అసలు మంచిది కాదంటారు. అలా ఏనుక్రీస్తును శిలువపై చంపారు. అరోజు అవ్వ నిషేధమైన పండు తింది.

విమానం (ఇండియన్ ఎయిర్లైన్స్ వైకౌంట్) కూలిపోయింది. 13 మంది మరణించారు. విన్స్టన్ చర్చిల్ ఒక కాన్ఫరెన్స్ తన కారు 13వ కారుగా వుండడానికి ఒప్పాకో

13 చారలున్నాయి. అమెరికా కోడల్ తన అరమ్మలో 13 అక్షరాలున్నాయి. నార్వే ఎక్స్ప్లొరర్ నాన్సెన్ మార్చి 13,1839న 13 మందితో ఒక నౌకలో ఉత్తర గ్రువం దగ్గరకు వెళ్లి 1898 ఆగస్టు 13వ తిరిగిరాగా, జ్యోగ్రాఫిక్ సొసైటీ ఫిబ్రవరి 13న తమ వార్షిక సమావేశంలో వారికి విందు చేసింది.

13 అంకే మంచిది కాదుకోవడం కేవలం భయజనితం. ఆ భయానికి క్రిస్టా ఫోబియా అని పేరు పెట్టారు సైకాలజిస్టులు.

-బిల్లగం
పాండురంగారెడ్డి

3 అంకే మంచిది కాదా?

జాంతర్మణి ముంపు 13 విళ్లు అమెరికన్ నౌకాదళంలో పని చేసిన ఒక జలాంతర్గామిలో సర్ హార్బర్ట్ విల్క్సన్ 1930లో ఉత్తరగ్రువ యాత్రకి తిరిగి వచ్చేడు.

1960లో 13 మంది ప్రయాణికులతో యలుదేరిన 13వ నెంబరు

లేడు. నెనెటర్ జార్జి బ్రూం (అమెరికా) 13వ నెంబరు నెనెటరుగా తన నామినేషన్ దాఖలు చెయ్యడానికి నిరాకరించాడు.

13 అంకే కూడా మంచిది మరి! అమెరికా స్వాతంత్ర్య ప్రకటనపై 13 మంది సంతకాలు చేశారు. 13 రాష్ట్రాల ప్రతినిధులు వీరు. అమెరికన్ జెండాలో

బాబూ!" అంటూ ట్యూపన్ను చెప్పే గదిలో బెంచి ఇద్దర్నీ కూర్చోబెట్టి పాఠం అందుకున్నాడు.

"పెళ్ళి మూడు రోజులుందనగా పెళ్ళి కూరి గురించి ఆ ఊరికేవచ్చి ఆరా తీస్తారా? ఎంత ధైర్యం మీకు!" అంటూ పిల్లల్ని కొట్టిబెత్తంతో అందినచోట్లా కొడుతూ తిట్లదండకం సాగించాడు. "రత్నంలాంటి పిల్లననుమానిస్తారా! ఇప్పుడు నేను సర్టిఫికేట్ పెళ్ళాడి లేకపోతే మానేస్తావా! మీలాంటి వాళ్ళ కోసం నేనున్నాను తెలుసా! నేనసలు జనంలో ఉన్న నక్కల్ని నర్రా! తల్పుకుంటే కాల్చిపడెయ్యగలను! పోనీ వదిలేస్తున్నాను!" అని ముక్తాయంపు ఇచ్చాడు. ఊరి పీల్చుకునేలోగా మళ్ళీ అందుకున్నాడు.

అలా అరగంట నరకయాతన పెట్టి "మంచి నీవు తెస్తానుండండి" అని బెత్తం పక్కకి పారేసి లోపలి వెళ్ళాడాయన. ఆయనటు తిరగగానే ఇద్దరూ ఒకే పరుగు తీసి బస్టాండులో ఆగారు. అక్కడాగి ఉన్న బస్సెక్కి అం బయలుదేరాక ఊపిరిపీల్చుకున్నారు.

"ఈ పిచ్చి నక్కలైట్ గాడెక్కడ దొరికాడ్రా బాబూ ఎలిమెంటరీ స్కూలు పిల్లల్ని కొట్టినట్టు కొడుతున్నాడ్రా దెబ్బలు చూసుకుంటూ మొత్తుకున్నాడు సుబ్బారావు. "పదిమందినీ పిల్చి పంచాయితీ పెట్టలేదు. అదే నా ఆనందంగా ఉంది. అందుకే మాట్లాడకుండా పడ్డాను తిట్లూ, దెబ్బలూ" అంటూ రిలీఫ్ గా నిట్టూర్చాడు రాంబాబు.

అనుకున్నట్టుగానే ఫెళ్ళున సీతారాంబాబుల కళ్యాణం జరిగిపోయింది. శోభనం ఏర్పాట్లు కూడా జరిగాయి. సీత సిగ్గులు జల్లుకుంటూ రాంబాబు దగ్గరికి వచ్చేసింది. ఆమెను పక్కన కూర్చోబెట్టుకుని ఆమె బెరుకు, తన బెరుకుపోవడానికి ఆ కబురూ, ఈ కబురూ మొదలుపెట్టాడు. తమ బంధువుల పేర్లు, వాళ్ళ ఊర్లూ చెప్పాడు రాంబాబు.

"సీతా నిన్ను పొగుడుతూ నాకో లెటరు

వచ్చింది తెలుసా?" అన్నాడు రాంబాబు సీతవైపు ప్రేమగా చూస్తూ.

"ఏమని?" అంది సీత సిగ్గుగా.

"నువ్వు మంచి అమ్మాయివని. అది చదివి చాలా ఆనందపడ్డాను తెలుసా?" అన్నాడు నక్కలైట్ మాష్టారి దెబ్బల వర్షం గుర్తొచ్చి గుటకమింగి.

"బహుశా మనిద్దరికీ ఒకేసారి ఎవరన్నా రాశా రామో" అంది సీత నవ్వుతూ.

గొంతుకేదో అడ్డం పడినట్టయ్యి తేరుకుని "సీకేమనో చ్చింది?" అన్నాడు రాంబాబు.

"మీరు చాలా మంచివారని, అది చదివి నేనూ చాలా సంతోషపడ్డాను" అంది తలించుకుని.

"నువ్వా లెటరు ఎవరికన్నా చూపించావా?" ఆశ్రు తగా అడిగాడు.

"మా తమ్ముడికి నాకూ తప్ప ఎవరికీ తెలీదు" అంది సీత.

"బావోయ్! నీకు ఆకాశరామన్న ఉత్తరం రాసింది నేనే!" అరుస్తూ బీరువాల వెనక దాక్కున్న పదమూడేళ్ళ శిను బైటికొచ్చి గబుక్కున మంచం ఎక్కి దూకి తలుపు వైపు పరుగుతీశాడు.

రాంబాబూ, సీతా తెల్లబోయారు.

హఠాత్తుగా శిను తలుపుతొయ్యడంతో చెవులూ, శరీరాలూ తలుపులకాన్చి నూతన దంపతుల మాటలు వింటున్న అమ్మలక్కలు టుపుక్కున శిను మీద పడ్డారు.

"చచ్చావ్రా దేవుడోయ్!" అన్నాడు శిను కిందపడి. వాడిపైబడిన ఆడవాళ్ళు లేచి చేతులు దులుపుకున్నారు.

ఈ కామెడీ సీను చూడడానికి పెళ్ళిపందిట్లో పడుకున్న పిల్లా, మేకా, పెద్దలు అంతా లేచి వచ్చారు. కడుపుబ్బలా నవ్వుతూ, పొట్టలు చేత్తోపట్టుకుని తొంగి తొంగి చూశారు.

మంచంపై రాంబాబు, మరమేసుకుని బిత్తరపోయి ఉన్నాడు. మంచం పక్కన సీత తలించుకుని చీరకొంగు వేలికి చుట్టుకుంటూ నవ్వాపుకుంటోంది.

ఇంతలో ఓ పెద్ద ముత్తయిదువ వచ్చి శ్రీనుగాణ్ణి, మిగిలిన వాళ్ళనీ బైటికి లాక్కుపోయింది. "తలుపేసుకో సీతా!" అంటూ తలుపులు దగ్గరికి లాగింది.

ఒక్కంగలో మంచంపై నుంచి ఉరికి తలుపువేశాడు రాంబాబు. చొక్కా చేతులు పైకిలాక్కుంటూ సీత దగ్గరగా వచ్చాడు.

"మరయితే మీకు లెటరు రాసింది?" అరిచేత్తే తెరిచిన నోరు మూసుకుంటూ ఆశ్చర్యంగా అంది సీత.

"మీ తమ్ముడు" అన్నాడు నవ్వుతూ

రాంబాబు.

"మరి నాకు రాసింది?" అడిగింది సీత.

"నీ మొగుడు!" అన్నాడు సీతను దగ్గరకు తీసుకుంటూ.

ఆశ్చర్యంతో కళ్ళు పెద్దవి చేసింది సీత. తేరుకుంటూ "అయితే బావా, బావమరి దిలిద్దరూ ఆకాశరాముళ్ళేనన్నమాట!" అంది కిలాకిలా నవ్వేస్తూ.

ఆమె నవ్వుతూ తనూ శృతి కలిపాడు రాంబాబు.

★

